

கௌதம் பதிப்பகம்

எண் 2, சத்தியவதி நகர் முதல் தெரு, பாடி, சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி : +91-94440-86888, 98947-62888, 90422-76544, 96888-29900
மின்னஞ்சல் : admin@gowthampathippagam.com Website : www.gowthampathippagam.com

தீபம் நா.பார்த்தசாரதியின் படைப்புகள் சத்திய வெள்ளம்

மூன்றாம் அத்தியாயம்

சுதந்திர தினத்தை அடுத்து வந்த இரண்டு விடுமுறை நாட்களும் பிரசாரத்திலும், ஒவ்வொரு விடுதியாகப் போய் மாணவர்களைச் சந்திப்பதிலும் அண்ணாச்சி கடைக்கு எதிரே பொதுக்கூட்டம் போட்டுப் பேசுவதிலும் கழிந்து விட்டன. தலைவனும், பேரவைச் செயலாளனும் ஒத்த நோக்கு உடையவர்களாக இருந்தால்தான் பல்கலைக் கழகத்தில் பல காரியங்களைச் சாதிக்க முடியும் என்பதால் பாண்டியன் வோட்டுக் கேட்கும் போது மோகன்தாஸுக்கும் மோகன்தாஸ் வோட்டுக் கேட்கும் போது பாண்டியனுக்கும் சேர்த்தே கேட்டார்கள். பல்கலைக் கழக எல்லைக்குள் மாணவர் பேரவைத் தலைவர், செயலாளர் தேர்தல் சம்பந்தமான எந்தக் கூட்டமும் நடத்தக்கூடாது என்று ரிஜிஸ்திரார் சுற்றறிக்கை அனுப்பிவிட்டதனால் இரு தரப்பு மாணவர்களுமே வெளியே தான் கூட்டம் போட்டுப் பேசியாக வேண்டியிருந்தது. இவர்கள் இந்த வாயிலில் அண்ணாச்சி கடையருகே கூட்டம் போட்டார்கள் என்றால் அவர்கள் அந்த வாயிலில் 'ஹில்டாப் டிரைகிளீனர்ஸ்' அருகே கூட்டம் போட்டார்கள். மாணவர்களின் ஆர்வத்தையும் கூட்டத்தையும் பார்த்தால் பாண்டியனும் மோகன்தாஸும் அமோகமாக வெற்றி அடைந்து விடுவார்கள் என்று தெரிந்தது.

'இந்தத் தேர்தலே நடக்கவிடாமல் பண்ணினாலும் பண்ணுவேனே ஒழிய அந்தப் பயல்களை ஜெயிக்க விட மாட்டேன்'

என்று அன்பரசன் கறுவிக் கொண்டிருப்பதாகப் பாண்டியன் காதுக்குத் தகவல் எட்டியது. முதலில் இது சும்மா வேடிக்கைக்காகச் சொல்லப் படுகிறது என்று தான் பாண்டியனும் மோகன்தாஸும் நினைத்தார்கள். ஆனால் திங்கள்கிழமை மாலையில் அவர்கள் அண்ணாச்சி கடைக்குப் போனபோது அண்ணாச்சியே அதை உறுதிப் படுத்தினார்.

"தம்பீ! கோட்டச் செயலாளர் மினிஸ்டருக்கு ஃபோன் பண்ணி மினிஸ்டர் 'லெவலிலே' வி.சி.க்குப் பிரஷர் கொடுக்கிறாங்க. 'தேர்தல் நடந்தால் பல்கலைக் கழக எல்லையிலே அமைதியும் ஒழுங்கும் குலையும்'னு காரணம் சொல்லித் தேர்தலையே ஒத்திப் போட ஏற்பாடு நடக்குது."

"சும்மா இது ஒரு ரூமரா? அல்லது நம்பலாமா? இது உங்களுக்கு எப்படித் தெரிஞ்சது அண்ணாச்சி?"

அண்ணாச்சி சுற்று முற்றும் பார்த்துவிட்டுத் தணிந்த குரலில் அவனுக்கு மறுமொழி சொன்னார்:

"மந்திரி வி.சி.கிட்டவும், ஆர்.டி.ஓ.கிட்டவும் பேசினதைக் கேட்ட ஒருத்தரே வந்து சொன்னாரு. டெலிபோன் எக்ஸ்சேஞ்சிலே நம்ம ஆளுங்க நிறைய இருக்காங்க தம்பீ! ஆனா இதை நீங்க உங்களுக்கு தெரிஞ்சதா வெளியிலே காட்டிக்கிட வேண்டாம். அவங்க வாயாலேயே வரட்டும். அப்புறம் பார்த்துக்கலாம்."

"இந்த வி.சி. கோட்டச் செயலாளருக்கே நடுங்குவார்! மந்திரியே ஃபோன் பண்ணிவிட்டால் கேட்கணுமா?" என்று கொதிப்போடு சொன்னான் மோகன்தாஸ்.

"இன்னிக்குச் சாயங்காலம் 'கண்ணு' வரேன்னிச்சு. இன்னும் காணலியே?" என்று பாண்டியனைப் பார்த்துச் சொன்னார் அண்ணாச்சி.

"நான் கூடப் பார்த்து ரெண்டு நாளாச்சு அண்ணாச்சி. அவுங்க ஹாஸ்டல்லே அது நல்லா உழைச்சு நமக்காக ஒருத்தர் விடாமல் 'கான்வாஸ்' பண்ணிச் சொல்லியிருக்குன்னு கேள்விப்பட்டேன்."

"யாருதான் நல்லாக் கான்வாஸ் பண்ணலே? எட்டாயிரத்துச் சொச்சம் பேருலே ஏழாயிரம் பேர் நமக்கு ஆதரவா இருப்பாங்கங்கிறது உறுதி. யாருமே 'கான்வாஸ்' பண்ணாட்டியும் இது உறுதி. ஆனால் பாவிங்க எதுவுமே நடக்காமப் பண்ணிடுவாங்க போலே இருக்கே...? ஒரே அக்ரமமாவில்ல இருக்கு?" என்று அண்ணாச்சி சொல்லிக் கொண்டிருந்த போதே சைக்கிள் கடைக்கு எதிர்ப்புறத்து மருந்துக் கடையிலிருந்து,

"அண்ணாச்சி! ஃபோன் வந்திருக்கு, வாங்க" என்று குரல் கொடுத்தார்கள். அண்ணாச்சி எழுந்து விரைந்தார். "நீ கவலைப்படாதே பாண்டியன்! எது வந்தாலும் ஒரு கை பார்த்துவிடலாம். மாணவர்களை ஏதோ கிள்ளுக் கீரை என்று நினைக்கிறார்கள். தேர்தலை நிறுத்தினால் கூட்டமாக வி.சி. வீட்டுக்கு ஊர்வலம் போகலாம். அப்புறம் தானே வழிக்கு வருவார்" என்றான் மோகன்தாஸ்.

"அமைதியாக நடந்து முடிய வேண்டிய விஷயத்தை அவர்களே பெரிதாக்கி விடுவார்கள் போலிருக்கிறது. பல்கலைக் கழகத்தின் அமைதியை நாமாகக் கெடுக்க விரும்பவில்லை. ஒரு 'சேலஞ்ச்' என்று வந்தால் நாமும் விடக் கூடாது" என்று பாண்டியன் மோகன்தாஸுக்குப் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது அண்ணாச்சி திரும்பி வந்தார்.

"பார்த்தீர்களா தம்பீ! நான் சொன்னது சரியாய்ப் போச்சு. கண்ணு ஃபோன் பண்ணிச்சு. லேடீஸ் ஹாஸ்டல்லேருந்து ஒரு வாரத்துக்கு யாரும் வெளியே நடமாடக் கூடாதுன்னு நோட்டீஸ் ஒட்டியிருக்காங்களாம். 'வர முடியலே மன்னிச்சுக்குங்கன்னு' அந்தத் தங்கச்சி சொல்லுது தம்பீ. பாண்டியன்! உங்ககிட்டவும் சொல்லச் சொல்லிச்சு" - மோகன்தாஸ் உடனே சொன்னான்:

"நீங்க சொன்னது சரிதான் அண்ணாச்சி! ஏதாவது கோளாறுன்னா முதல்லே லேடீஸ் ஹாஸ்டல் நோட்டீஸ் போர்டுலேதான் ரிஜிஸ்ட்ராரோட சுற்றறிக்கையை ஒட்டு வாங்க."

அப்போது ஓர் ஆள் சைக்கிள் வாடகைக்கு எடுக்க வந்து சேர்ந்தான். குண்டாகவும் குள்ளமாகவும் அந்தக் குறைந்த உள்ளத்துக்கு ஒரு சிறிதும் பொருந்தாமல் வேஷ்டியளவுக்கு நீளமாகத் தோளில் தொங்கும் பெரிய துண்டோடும் பார்க்க விநோதமாகத் தோன்றினான் அந்த ஆள். அவன் நடந்து வருவதே உருண்டு வருவது போலிருந்தது. துண்டைப் பார்த்ததுமே அண்ணாச்சி, பாண்டியன், மோகன்தாஸ் மூவரும் ஒருவருக்கொருவர் குறிப்பாக நோக்கிச் சிரித்துக் கொண்டனர்.

"அண்ணாச்சி சைக்கிள் வேணுமே?"

"எங்கே போகணும்? சொல்லுங்க."

"அதை அவசியம் சொல்லணுமோ?"

"ஆமாம் சொல்லணும். முனிசிபல் எல்லைக்குள்ள தான் சைக்கிள் வாடகைக்குத் தரலாம். நீங்க பாட்டுக்குக் காடு மேடெல்லாம் சுத்தறதுன்னா இங்கே சைக்கிள் கிடைக்காது."

"நான் கோட்டச் செயலாளருக்குக் கார் வழங்குற நிதி வசூலுக்குப் பொருளாளன். உள்ளூர் முனிசிபல் கவுன்சில் காளிமுத்து."

"எனக்குத் தெரியும்."

"தெரிஞ்சுதான் சைக்கிள் தரமாட்டேங்கிறீங்களா?"

"சொந்தமா மோட்டார் சைக்கிளே வைச்சிருக்கீங்களே, ஏன் சைக்கிளுக்கு அலையறீங்க...?"

"சைக்கிள் கிடக்கட்டும். சைக்கிள் செயினாவது வாடகைக்குத் தருவீங்களா?"

"அதுக்கு வேறு இடம் பாருங்க."

"பார்க்கிறேன்! பார்க்கிறேன்!" என்று கத்திவிட்டுப் போகிற போக்கில் அண்ணாச்சி கடைவாசலில் இருந்த கொடிக்கம்பத்தின் மேல் காறித் துப்பிவிட்டுப் போனான் அந்தக் குண்டன்.

"தம்பீ! ஒரு பெரிய கலகத்துக்கு ஏற்பாடு நடக்குது. ஒற்றுமையாக இருந்து சமாளிக்க வேண்டும்."

பாண்டியனும், மோகன்தாஸும் அண்ணாச்சியின் முகதக்ச்சீ'தை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்கள்.

"இவன் சைக்கிள் கேட்க வரலே, தம்பீ! நம்மை வேவு பார்க்க வந்துவிட்டுப் போறான்."

அண்ணாச்சியின் அனுமானம் சரி என்றே அவர்களுக்கும் தோன்றியது. வேறு பணியன் போடாத காரணத்தால் பணியனைப்

போல் உடம்போடு ஒட்டியதும் சன்னமாயில்லாத முரட்டுக் கதரில் முக்கால் கை வைத்துத் தைத்ததுமாகிய சட்டையைக் கழற்றி எறிந்துவிட்டுத் தோளிலும் நெஞ்சிலும் திரண்ட செழுமையான சதைப் பிடிப்புக்கள் மின்ன அண்ணாச்சி பின்பக்கம் சிலம்பக் கூடத்துக்குள் நுழைந்தார்.

"தம்பீ! நீங்களும் வாங்க" என்று அவர்களையும் அழைத்தார். பாண்டியனும், மோகன்தாஸும், பின் பக்கத்து அறையில் சட்டை பனியன்களைக் கழற்றிவிட்டு அண்ணாச்சியோடு உள்ளே சென்றார்கள். ஓர் மணிக்கு மேல் கம்பு சுற்றி விளையாடினார்கள் அவர்கள். அப்போது இன்னும் சில மாணவர்களும் தனித் தனியாகவும் குழுக்களாகவும் வந்து இவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டார்கள். மெல்ல மெல்ல இருட்டிக் கொண்டு வந்தது. சிறிது நேரத்தில் சிலம்பம் முடிந்தது.

மாலை மணி ஆறரை ஆனவுடன் கம்பு சுற்றுவதை விட்டுவிட்டு எல்லாரும் உள்ளே வந்தார்கள். தேர்தல் நிறுத்தப்பட்டு கலகங்கள் நடந்தாலும் நடக்கும் என்ற சந்தேகத்தையும் அது தொடர்பான எச்சரிக்கையையும் மீண்டும் எல்லா மாணவர்களிடமும் தெரிவித்தார் அண்ணாச்சி. சில மாணவர்கள் உடனே உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஆத்திரமடைந்தார்கள். சிலர் தாங்கள் மேற்கொண்டு எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினார்கள். செய்தியை எப்படியும் எல்லாப் பிரிவு மாணவர்களுக்கும், எல்லா விடுதிகளுக்கும் தெரிவித்து வைத்து முன்னெச்சரிக்கையாக இருப்பது என்று பேசி வைத்துக் கொண்டார்கள் அவர்கள். அவர்களில் ஒருவன் சிறிது சோர்வோடு,

"இந்த வம்பை எல்லாம் பார்த்தால் பேசாமல் படிப்பு உண்டு நாம் உண்டு என்று இருந்துவிடலாம் போல் தோன்றுகிறது. மாணவர் பேரவைக்கு யார் வந்தால் நமக்கு என்ன?" என்று அலுத்துக்

கொள்ளத் தொடங்கினான். உடனே பாண்டியன் முந்திக் கொண்டு அவனுக்குச் சுடச்சுட பதில் சொன்னான்:

"நேற்றைய மாணவன் ஒருவேளை அப்படி இருந்திருக்கலாம். தன் சொந்த எதிர்காலத்தைப் பற்றி மட்டுமே கவலைப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இன்றைய மாணவன் அப்படி இருக்க முடியாது. அவன் நாட்டின் எதிர்காலத்தைப் பற்றியும் தன்னைச் சுற்றி இருப்பவர்களைப் பற்றியும் கூடக் கவலைப்பட வேண்டியிருக்கிறது; சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. தன் எதிர்காலம் நாட்டின் எதிர்காலத்தையும் அதன் கோடிக் கணக்கான மக்களின் எதிர்காலத்தையும் பொறுத்ததாக இருக்கிறது என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது."

"புரிந்து கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் நாம் படிக்க வந்திருக்கிறோம். புத்தகங்களால் புரிந்து கொள்ள வேண்டியதை மலயுத்தம் செய்தா புரிந்து கொள்ள முடியும்?"

"அவசியம் நேர்ந்தால் அப்படியும் தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கும். 'தோளை வலியுடையதாக்கி உடற்சோர்வும் பிணி பலவும் போக்கி அரிவாளைக் கொண்டு பிளந்தாலும் கட்டுமாறா உடலுறுதி வேண்டும்' என்று பாரதியார் நமக்காகத்தான் சொல்லி வைத்திருக்கிறார்."

"அரிவாளைக் கொண்டு பிளக்கும் காலம் போய்விட்டது தம்பீ! இது சைக்கிள் செயின் காலம்!" என்று குறுக்கிட்டுச் சொன்னார் அண்ணாச்சி. பாண்டியனும், மோகன்தாஸும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துப் புன்னகை புரிந்து கொண்டார்கள்.

"ஆண்டு கொண்டிருப்பவர்கள் பஞ்சாயத்து போர்டிலிருந்து பல்கலைக் கழக யூனியன் வரை அதிலும் தங்கள் ஆட்களே ஜெயிக்க வேண்டும் என்று வெறி பிடித்து அலைகிறார்கள். தாங்கள்

ஜெயிக்க முடியாதது போல் இருந்தால் தேர்தல்களையே நடக்கவிடாமல் செய்யவும் அவர்கள் தயங்குவதில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்து மீள்வது நாமும் நம் தரப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் எந்த அளவு ஒற்றுமையாக இருக்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது" என்று அண்ணாச்சி கடையிலிருந்து புறப்படு முன் எல்லாருக்கும் பொதுவாக மோகன்தாஸ் ஓர் எச்சரிக்கை செய்தான்.

எந்த முக்கியமான அவசரத் தகவலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து உடனே தமக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியிருந்தாலும் எதிர்ப்பக்கத்து மருந்துக் கடைக்கு ஃபோன் செய்யும்படி பாண்டியனை வேண்டிக் கொண்டார் அண்ணாச்சி.

மோகன்தாஸும், பாண்டியனும் அண்ணாச்சி கடையிலிருந்து திரும்பும்போதே உணவு விடுதி மணி அடித்துவிட்டது. அந்த முன்னிரவு வேளையில் பல்கலைக் கழகக் கட்டிடங்களும் புல்வெளிகளும், விடுதிகளும், பூங்காக்களும் வழக்கத்தை மீறிய அமைதியோடிருந்தன. ஓர் அமைதியின்மைக்கு முன்னால் நிலவும் தற்காலிக அமைதியாகவோ அல்லது ஒரு கலவரத்தை எதிர்பார்த்து அவாவி நிற்கும் அமைதியாகவோ அது தோன்றியதே தவிர இயல்பான அமைதியாகத் தெரியவில்லை. வழக்கமாக அந்த வேளையில் பெண்கள் விடுதிக்கு முன்னிருந்த பூங்காவில் சிரிப்பொலியும், வளை ஒலியும், பேச்சுக்களுமாக நிறைய மாணவிகள் தென்படுவார்கள். சிலர் மாணவர்களோடு தனியே பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். புல்வெளிகளின் பிற பகுதிகளிலும், நீச்சல் குளத்தருகிலும் கூட மாணவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாகவும், இருவர் மூவராகவும், தனியாகவும் காணப்படுவார்கள். அன்று அத்தனையிலும் ஒரு மாறுதல் தெரிந்தது. மரங்களும், பூங்காக்களும், புல்வெளியும், கட்டிடங்களும் மஞ்ச சூழ்ந்து மங்கித் தெரிந்தன. மஞ்ச படிந்து மங்கிய மலைச் சரிவில் மின் விளக்குகள் கூடத் தளர்ந்து உறங்குவனபோல் தோன்றின. சில பெரிய மரங்களின் கீழே

விளக்குக் கம்பத்தடியில் அமர்ந்து கருமமே கண்ணாகப் படிக்கும் மாணவர்களைக் கூட இன்று காணவில்லை. 'போட் ஹவுஸ்' அருகே கூட வெறிச்சிட்டுக் கிடந்தது.

"அண்ணாச்சி சொன்னது சரிதான்! நிலைமை ஒரு தினுசாகவே இருக்கிறது" என்று பாண்டியன் மோகன்தாஸிடம் சொன்னான். இருவரும் அறைக்குப் போய்விட்டுத்தான் உணவு விடுதிக்குச் சென்றார்கள்.

அங்கே உணவு விடுதியிலும் அதே சூழ்நிலை நிலவியது. பல மாணவர்கள் தாங்கள் கேள்விப்பட்டதைத் தனியாகவும் கூட்டாகவும் சிறுசிறு குழுக்களாகவும் பாண்டியனிடம் வந்து தெரிவித்தனர். திரும்பும்போது மெஸ் வாயில் வரையிலும் பல மாணவர்கள் சுற்றிச் சுற்றி நின்று பேசிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

மீண்டும் பாண்டியன் அறைக்குத் திரும்பும் போது இரவு மணி எட்டரைக்கு மேலாகியிருந்தது. முன்பே உணவு விடுதியிலிருந்து திரும்பியிருந்த அறை நண்பன் பொன்னையா, "உங்களுக்கு ரெண்டு மூன்று தடவை ஃபோன் வந்தது. லேடீஸ் ஹாஸ்டலிலிருந்து யாரோ கூப்பிட்டார்கள். மறுபடியும் கூப்பிடச் சொல்லியிருக்கிறேன்" என்று பாண்டியனிடம் தெரிவித்தான். 'வேறு அறை மாணவன் யாராவது ஃபோனை எடுத்துத் தன்னை வந்து கூப்பிடும்படி விடவேண்டாம்' என்று ஹாஸ்டல் மாடி வராந்தாவில் ஒரு கோடியிலிருந்த கண்ணாடி அடைப்புகளாலாகிய டெலிஃபோன் பூத் அருகேயே போய் நின்று கொண்டான் பாண்டியன். விடுதி அறைகளின் ஒவ்வொரு சிறகின் இறுதியிலும் இப்படி டெலிபோன் வசதி இருந்தது. ஆனால் இந்த ஃபோன்களிலிருந்து பல்கலைக் கழக எல்லைக்குள் மட்டும்தான் பேசவும் கேட்கவும் முடியும். வெளியே நகருக்குள் பேச வேண்டுமானால் வார்டன் அறைக்குப் போக வேண்டும். 'சென்ற ஆண்டு பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது' என்று இந்த ஃபோன் இணைப்புக்களையெல்லாம் எடுத்துவிட ரிஜிஸ்திரார் முனைந்தபோது

மாணவர்கள் போராடி வெற்றி பெற்றதை நினைத்துக் கொண்டான் பாண்டியன். வரப் போகிற ஃபோனை எண்ணி ஆவலும், களிப்பும் நிறைந்த மனத்தோடு காத்திருந்தான் அவன். எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த அழைப்பு வருவதற்குத் தாமதம் ஆக ஆக அவன் ஆவலும் பரபரப்பும் அதிகமாயின. காத்திராத போது மிகவும் சாதாரணமான ஒன்று கூட, அதை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் போது மிகப் பெரிதாகிவிடுகிறது. எதற்காகக் காத்திருக்கிறோமோ அதைப் பற்றிய ஆவல்களும், கவலைகளும் கற்பனைகளும் பெரிதாகி விடுகின்றன. கால் மணி நேரத்துக்கு மேல் அவன் மனத்தை அலைபாய விட்டபின் அந்த அழைப்பு வந்தது. டெலிபோன் கூண்டுக்குள் நுழைந்து கதவை உட்புறமாக அடைத்துக் கொண்டு ஃபோனை எடுத்தான் அவன். அவனுடைய பெயரையும் அறை எண்ணையும் குறிப்பிட்டுக் கண்ணுக்கினியாளின் குரல் விசாரித்தது.

"நான் பாண்டியன் தான் பேசுகிறேன்" என்று அவன் கூறிய பின்பே அவள் மேலே சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

"உங்களை நாலாவது தடவையாக இப்போது கூப்பிடுகிறேன். நல்ல வேளையாக இப்போதாவது கிடைத்தீர்கள். நான் கேள்விப்பட்டது உண்மைதானா? சாயங்காலம் நான் அண்ணாச்சி கடைக்கு ஃபோன் செய்து விசாரிக்கும் போது கூட அவர் சொல்லவில்லையே? சற்று நேரத்துக்கு முன் நானும் தோழிகளும் மெஸ்ஸுக்குச் சாப்பிடப் போனபோதுதான் அங்கே இதைக் கேள்விப்பட்டேன். நீங்கள் பேரவைச் செயலாளர் பதவிக்குப் போட்டியிடுவதிலிருந்து விலகிக் கொண்டு விட்டீர்களாமே... ஏன் அப்படிச் செய்தீர்கள்..."

"நான்சென்ஸ்... யார் சொன்னார்கள் அப்படி? யாரோ புரளி கிளப்பி ஏமாற்றுகிறார்கள். இந்தத் தேர்தல் நடந்து முடிகிற வரை

இப்படி இன்னும் எத்தனையோ புரளிகளைக் கிளப்பி விடுவார்கள். விழிப்பாயிருந்து எது பொய், எது நிஜம் என்று கண்டு கொள்கிற திராணி இல்லாவிட்டால் நமக்குள்ளேயே ஒற்றுமைக் குலைவு ஏற்பட்டுவிடும்."

"இப்போது அப்படித்தான் ஆகிவிட்டது. மெஸ்ஸில் எவளோ ஒருத்தி இப்படிப் புரளி பண்ணியதும் நான் உங்களுக்காக ஓட்டுக்குச் சொல்லி வைத்திருந்த என் தோழிகள் ஒவ்வொருவராக என்னிடம் வந்து 'இப்படி உடனே 'வித்திரா' பண்ணிட்டு ஓடுற ஆளுக்கா ஓட்டுக் கேட்டே?'ன்னு என்னோடு சண்டைக்கே வந்து விட்டார்கள்."

"அன்பரசனும், வெற்றிச் செல்வனும் தோல்விக்குப் பயந்து ஊரை விட்டே ஓடிப்போய் விட்டாங்கன்னு நீங்க பதிலுக்கு ஒரு புரளியைக் கிளப்பினால் எல்லாம் சரியாகி விடும்."

"தொடர்ந்து இதே மாதிரி வம்பு பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்றால் அதையும் செய்து விட வேண்டியதுதான்... எதற்கும் தேர்தல் முடிகிறவரையில் நீங்களும் விழிப்பாயிருப்பது நல்லது. இருட்டில் தனியே எங்கும் போகாதீர்கள். விடுதி அறைக் கதவை உள்ளே தாழிடாமல் திறந்து போடாதீர்கள். அன்பரசன் ஆட்கள் வெறிபிடித்துப் போய் அலைகிறார்கள்."

"நன்றி, நீங்கள் கவலைப்படுகிறீர்களே என்பதற்காகவாவது நான் இனிமேல் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். மற்றபடி என்னை யாரும் எதுவும் செய்து விட முடியாது."

"இதுதான் அசட்டுத் தைரியம் என்பது..."

"தெரரியத்தில் அப்படி ஒரு வகையே கிடையாது. அதெரரியத்தை வேண்டுமானால் மிகவும் நாகரிகமாக இந்தப் பெயரால் இப்படி அழைத்துக் கொள்ளலாம்."

"உங்களை எச்சரிப்பதற்கு எனக்கு உரிமை இல்லையா?"

"தாராளமாக உண்டு! உனக்கு மட்டும் தான் உண்டு."

"எங்கே இன்னொரு முறை உங்கள் வாயால் 'உனக்கு' என்று சொல்லுங்கள்... கேட்க ரொம்பவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது."

"உன் குரலை டெலிபோனில் கேட்டபின் உனக்குச் செவிக்கினியாள் மனதுக்கினியாள் என்றெல்லாம் கூடப் பெயர் வைத்திருக்கலாம் போல் தோன்றுகிறது."

"என்ன பெயர் வேண்டுமானாலும் சூட்டுங்கள். நீங்கள் சூட்டுகிற பெயர்களெல்லாம் எனக்குப் பிடித்தவைகளாகத்தான் இருக்கும்! ஒரு பொருளாதார மாணவராகிய நீங்கள் என்னால் அனாவசியமாகக் கவிஞராகி விடுவீர்கள் போலிருக்கிறது."

"நீயே ஒரு கவிதையாக இருக்கும் போது உனக்காக நான் வேறு கவிஞனாக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சில பேர் கவிதைக்குப் பொருளாகிறார்கள். வேறு சிலர் கவிதையாகவே இருக்கிறார்கள். நீ இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்தவள்."

"இது டெலிபோன்! ஒரு முழுப் பாராட்டுச் சொற்பொழிவையே டெலிபோனில் செய்து முடித்து விட வசதியில்லை. இங்கே வெளியே சிலர் பேசுவதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்."

"அப்படியானால் மீதியை அப்புறம் நேரில் பேசுவோம். ஒருவேளை யுனிவர்சிட்டி நிர்வாகமே தேர்தலைத் தள்ளிப் போட

முயலாம் என்று தெரிகிறது. அப்படி நடந்தால் நாம் அதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டியிருக்கும். மற்ற விவரம் நாளைக்குப் பேசலாம்" என்று ஃபோனை வைத்தான் பாண்டியன். டெலிபோன் கூண்டிலிருந்து வெளியேறி அறைக்குத் திரும்பும் போது ஓர் இனிய பாடலின் முதல் வரியை அவன் இதழ்கள் சீட்டியடித்தன. கால்களுக்கோ தரையில் நடப்பதாகவே தோன்றவில்லை. நறுமணம் நிறைந்த மல்லிகை மலர்களை குவியல் குவியலாகக் குவித்து அந்தப் பூப்படுக்கையின் மேல் நடந்து போவது போல் உணர்ந்தான் அவன். அவளுடைய அன்பு அவனை மிகப் பெரிய கர்வமுடையவனாக்கியிருந்தது. அன்பு காரணமாக ஏற்படும் கர்வங்கள் தான் எத்தனை இனிமையாக இருக்கின்றன என்று எண்ணியபடியே அறைக்குச் சென்றான் பாண்டியன். அறையில் அவன் நுழைந்ததுமே, "ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசிலிருந்து ஒரு ஸ்பெஷல் மெஸஞ்சர் வந்து உனக்காக இந்தக் கடிதத்தைக் கொடுத்து விட்டுப் போனான்" என்று பொன்னையா ஒரு கவரை எடுத்து நீட்டினான். பல்கலைக் கழக முத்திரையோடு கூடிய அந்த உறையில் அதிக அவசரத்தைக் குறிக்கும் 'வெரி அர்ஜண்ட்' ரப்பர் ஸ்டாம்பு குத்தப்பட்டிருந்தது. உறையைக் கிழித்துக் கடிதத்தைப் படித்தான் பாண்டியன். பல்கலைக் கழக எல்லையிலும் மாணவர்களிடையேயும் நிலவும் அமைதியற்ற சூழ்நிலையை முன்னிட்டும் நடக்கவிருக்கும் மாணவர் பேரவை தேர்தலை முன்னிட்டும் உருவாகியிருக்கும் சூழ்நிலைகளைப் பற்றிப் பேசி முடிவு செய்வதற்காகத் துணை வேந்தர், பதிவாளர், துணைப் பதிவாளர், பேரவைத் தேர்தலுக்குப் பிரதம தேர்தல் அதிகாரியாக நியமிக்கப் பட்டிருந்த பொருளாதாரத் துறைத் தலைவர் பூதலிங்கம் ஆகியோர் அடங்கிய குழு மாணவர் பிரதிநிதிகளையும் தேர்தலுக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்திருந்தவர்களையும், முன் மொழிந்திருந்தவர்களையும், வழிமொழிந்திருந்தவர்களையும் உடனே சந்தித்துப் பேசுவதற்காக இரவு பத்தரை மணிக்கு ஓர் அவசரக் கூட்டம் கூட்டி அழைத்திருந்தது. கூட்டம் பல்கலைக் கழக எல்லைக்குள்ளேயே இருந்த துணைவேந்தர் மாளிகையில் நடைபெறும் என்று

அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பேராசிரியர்களுக்கும், விரிவுரையாளர்களுக்கும், பதிவாளர் முதலிய அலுவலக ஊழியர்களுக்கும் பல்கலைக் கழக எல்லைக்குள்ளேயே வீடுகள் இருந்ததால் இரவு பத்தரை மணிக்குக் கூட எல்லாரும் வர முடியும் என்று துணைவேந்தர் அதை 'எமர்ஜென்ஸி மீட்டிங்' ஆக ஏற்பாடு செய்திருந்தார். பாண்டியன் அந்தக் கடிதத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்த போதே மோகன்தாஸும் அவர்களோடு பிரதிநிதிகளும் அங்கே வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள். பாண்டியன் அவர்களைக் கேட்டான்.

"என்ன செய்யலாம்? இந்தக் கூட்டத்தைப் பொருட்படுத்திப் போகலாமா? அல்லது நம்முடைய ஆட்சேபணையைக் காட்டுவதற்கு அடையாளமாகப் போகாமலே இருந்து விடலாமா?"

"போவது போகாததைப் பற்றி அப்புறம் முடிவு செய்வோம். நம்முடைய பல்கலைக் கழக எல்லையில் இப்போது ஏதோ நெருக்கடி நிலைமை உருவாகியிருப்பதாக வி.சி. இந்த அவசரச் சுற்றறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறாரே, அது என்ன நெருக்கடி என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. நெருக்கடி நிலைமை இருக்கிறதா அல்லது நெருக்கடி நிலைமையை உண்டாக்கப் பார்க்கிறார்களா என்பதுதான் முதலில் நமக்குத் தெரிய வேண்டும்" என்று மோகன்தாஸ் ஆத்திரத்தோடு கூறியதற்கு மறுமொழியாக,

"நெருக்கடி நமக்கல்ல. வி.சி.க்குத்தான் ஏதோ நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது" என்று கூறினான் உடனிருந்த மாணவர்களில் ஒருவன். ஆளும் கட்சிக்கு எதிரான தரப்பைச் சேர்ந்த தேசிய மாணவர்கள் பெருவாரியாக வெற்றி பெற்று விடுவார்கள் என்ற நிலைமை உறுதியானதும் துணைவேந்தரை நிர்ப்பந்தப் படுத்திப் பணிய வைத்துப் பல்கலைக் கழக மாணவர் பேரவைத் தேர்தலையே நடக்கவிடாமல் செய்ய அரசாங்கம் முயல்வதாகத் தெரிந்தது. அப்போது துணை

வேந்தராயிருந்த டாக்டர் தாயுமானவனார், அரசாங்கத்தின் தயவுக்குக் கடன்பட்டவர் என்பது பல சந்தர்ப்பங்களில் நிரூபணமாகியிருந்தது. மாணவர்கள் எல்லாருக்கும் அவரைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும்படி நடந்து கொண்டிருந்தார் அவர். பதிவாளர், துணைப் பதிவாளர், எல்லாரும் துணைவேந்தர் சொல்கிறபடி பயந்து நடக்கிறவர்கள். பிரதம தேர்தல் அதிகாரியாக நியமிக்கப் பட்டிருந்த பொருளாதாரத் துறைத் தலைமைப் பேராசிரியர் பூதலிங்கம் மட்டும் ஓரளவு சுதந்திரமான சிந்தனைப் போக்கு உள்ளவர். துணைவேந்தர் கூட்டியிருக்கும் அவசரக் கூட்டத்துக்குப் போவதாயிருந்தால் பூதலிங்கத்தை மதித்துத் தான் போக வேண்டும். வேறு யாரும் மாணவர் தரப்பில் ஆதரித்துப் பேசுகிற அளவு சுதந்திரமான மனப் போக்குள்ளவர்கள் அங்கே இல்லை.

இரவு பத்து மணி வரை அந்த அவசரக் கூட்டத்துக்குப் போவதா வேண்டாமா என்ற தயக்கமான சிந்தனையிலே கழிந்துவிட்டது. இதற்குள் டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் இரண்டுமுறை ஃபோனிலும் கூப்பிட்டு வரச் சொல்லி விட்டார். துணைவேந்தர், பதிவாளர், எல்லாருமே அவசரப்பட்டு எதற்கோ பறப்பது தெரிந்தது. காரசாரமான விவாதங்களுக்குப் பின் மோகன்தாஸும் பாண்டியனும் மற்ற இருபத்தைந்து பிரதிநிதிகளுமாகத் துணைவேந்தர் கூட்டியிருக்கும் அந்த நள்ளிரவுக் கூட்டத்துக்குப் போவதென்று முடிவாயிற்று.

வெளியே குளிர் அதிகமாயிருந்தும் பொருட்படுத்தாமல் அவர்கள் துணைவேந்தர் மாளிகைக்குப் புறப்பட்டுப் போனார்கள். மாளிகையின் முன் கூடத்தில் துணைவேந்தர், பதிவாளர், துணைப் பதிவாளர், பொருளாதாரப் பேராசிரியர் எல்லாரும் மாணவர்களை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர். பாண்டியனும் நண்பர்களும் அங்கு போவதற்கு முன்பே எதிர்த்தரப்பைச் சேர்ந்த அன்பரசனும், வெற்றிச் செலவனும், இன்னும் ஒரு நாலைந்து மாணவர்களும் வந்து காத்திருந்தனர். துணைவேந்தர் தாயுமானவனாருக்கு அருகில்

ஆளும் கட்சியின் உள்ளூர்க் கோட்டச் செயலாளர் அவரது அந்த உருவத்துக்குச் சிறிதும் பொருத்தமின்றிக் கம்பளிக் கோட்டுடன் அதற்கு மேல் தரை வரை புரளும் மேல் துண்டு சகிதம் அமர்ந்திருப்பதை உள்ளே நுழைந்ததுமே பாண்டியனும், மோகன்தாஸும் கவனித்து விட்டார்கள்.

துணைவேந்தர் பேசத் தொடங்கினார்.

"எல்லோரும் வந்தாச்சு இல்லியா? யெஸ்... லெட் அஸ் ஸ்டார்ட்..." - மோகன்தாஸ் அவரை மேலே பேசவிடாமல் குறிக்கிட்டான்.

"நீங்கள் தொடங்குவதற்கு முன் ஒரு சிறிய சந்தேகம் சார்..."

"எந்தச் சந்தேகமானாலும் நான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லி முடித்த பின் கேட்கலாம்."

"அதற்கு முன் தீர்க்க வேண்டிய சந்தேகம் இது..."

"அப்படியானால் நீ உன் சந்தேகத்தைக் கேட்கலாம்."

"இந்த அவசரக் கூட்டம் மாணவர் பிரதிநிதிகளுக்கும், பல்கலைக் கழக நிர்வாகிகளுக்கும் இடையில் தான் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருப்பதாக உங்கள் அறிக்கைக் கூறியது?"

"ஆமாம் அதில் சந்தேகமென்ன?"

"சந்தேகமில்லையானால் மாணவர்களிலும் சேராமல் பல்கலைக் கழக நிர்வாகத் தரப்பிலும் சேராமல் அந்நியராக இங்கே யார் இருந்தாலும் அவரை உடனே வெளியேற்றி விட்டு அப்புறம் நீங்கள்

கூட்டத்தை தொடங்கலாம். அதுவரை இந்தக் கூட்டத்தை நாங்கள் தொடங்க விடமாட்டோம்."

Gowtham Web Services

Our Websites: www.chennaiLibrary.com, www.samaiyalarai.com, www.tamilthiraiulagam.com,
www.inbasutula.com, www.siruvavulagam.com, www.chennainetwork.com, www.kovainetwork.com,
www.madurainetwork.com, www.trichynetwork.com, www.nellainetwork.com, www.salemnetwork.in,
www.indiafolibrary.com, www.wowcricket.com, www.gowthampathippagam.com